

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 238/2020
09.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., против тужене Републике Србије, Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате дуга, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 09.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду, за поступање у предмету Првог основног суда у Београду Прр 493/2020.

Образложење

Први основни суд у Београду је уз пропратни акт Прр 493/20 од 26.11.2020. године, доставио Врховном касационом суду захтев за делегацију надлежности и предмет Првог основног суда у Београду Прр 493/20.

У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, у смислу члана 62. став 1. Закона о парничном поступку, односно члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, јер тужилац је 18.12.2019. године, Првом основном суду у Београду поднео тужбу ради дуга, против тужене Републике Србије-Првог основног суда у Београду. Тужбом се потражује накнада штете, а из реферата тужбе произлази да је основ за дуговање, незаконит и неправилан рад Првог основног суда у Београду.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте, да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

У конкретном случају, тужилац је дана 10.11.2020. године, поднео тужбу Првом основном суду у Београду, којом је тражио да се обавезе тужена Република Србија - Први основни суд у Београду, да тужиоцу накнади штету због непоступања Првог основног суда у Београду по решењу истог суда Р4 П 700/20 од 17.09.2020. године.

Имајући у виду да је тужба у овој правној ствари поднета Првом основном судом у Београду, дакле управо оном суду који према наводима из тужбе дугује тужиоцу наведени новчани износ услед незаконитог и неправилног поступања, по налажењу Врховног касационог суда, постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда који ће поступати у овом предмету, у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“ бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ – Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године... „Службени гласник РС“ – Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 62. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**